65ste Jaargang No 5462 — DAGBLAD — Dinsdag 29 Juni 1948

AMIGOE di CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling.

Advertentieprijs ƒ 1.—, ƒ1.25 en ƒ2.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao, Directeur A. C. Beerman.

Adres voor directie, redactie en administratie: Concientiesteeg 27. Postbus no. 80. tel. Directie en Administratie 1550. Redactie 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376: voor Aruba San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandse Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad Curaçao. Voor Holland, Amsterdamse Bank te Rotterdam.

Tito in ongenade bij Moskou

Het stadsbestuur van Berlijn zal een beroep doen op de Uno

Krachtige Noordamerikaanse actie tegen Rusland te verwachten

TITO EN DE KOMINFORM.

In een officiële verklaring wordt gemeld, dat de Joegoslavische vertegenwoordigers van de communistische partij geweigerd hebben deel te nemen aan de vergadering van de Kominform, welke in de tweede helft van Juni in Roemenië gehouden werd.

Deze verklaring van het communistisch inlichtings bureau werd gepubliceerd in het blad „Rude Pravo", het officieel nieuwsorgaan van de communistische partij in Tsjechoslowakije.

Het bureau heeft unaniem de verklaring aanvaard, dat de Joegoslavische communisten zich gedistancieerd hebben van de Marx-Lenin lijn.

Gedurende de laatste tien dagen deden geruchten de ronde, dat er een vergadering van de Kominform gaande was, doch alle vooraanstaande communisten beweerden er niets van af te weten.

De eerste paragraaf van de resolutie luidde als volgt: „De Kominform beweert dat de leiding van de Joegoslavische communistische partij de laatste tijd een geheel verkeerde politiek gevolgd heeft inzake de voornaamste kwesties met betrekking tot de buitenlandse aangelegenheden en interne politieke zaken. Dit betekent een bedreiging voor het Marx — Lenin systeem.

In verband hiermede aanvaardt de Kominform de gedragslijnen van het centraal comité van de gehele communistische unie van Bolsjewisten, die beweren het initiatief te hebben genomen bekendheid te geven aan de verkeerde politiek van het centraal comité van de communistische partij in Joegoslavië en voornamelijk de slechte politiek van de kameraden van Tito, Kardelj, Djilase en Rankovic.

(Edward Kardelji is vice premier van Joegoslavië; Milovan Djilas is Minister voor Monte Negro en Luitenant Generaal Alexander Rankovic is Minister van Binnenlandse Zaken.) Deze verklaring was mede ondertekend door vertegenwoordigers van slechts acht landen van de Kominform. Onder de delegaten bevinden zich o.a. Palmiro Togliatti en Petro Secchia van Italië, alsmede Jacques Duclos en E. Fajon van Frankrijk.

Het deed wel vreemd aan, dat enkele oprichters van de Kominform de eerste belangrijke vergadering niet hebben bijgewoond. Dit heeft het vermoeden doen ontstaan, dat er een ernstige politieke crisis in Joegoslavië is uitgebroken.

Bronnen van het Brist Ministerie van Buitenlandse Zaken hechten enige waarheid aan deze geruchten. Men gelooft, dat de betrekkingen tussen Maarschalk Tito en Moskou niet erg goed zijn. Dit staat in verband met de conflicten in het Westen.

De tweede paragraaf van de resolutie beschuldigt Joegoslavië van een vijandige politiek tegen Rusland en zegt, dat de vertegenwoordigers van de Sovjet Unie zich daar misdragen. De letterlijke tekst is als volgt; „De Kominform heeft uitgemaakt dat de leiding van de communistische partij in Joegoslavië een hatelijke politiek heeft gevolgd ten opzichte van Sovjet Rusland en de gehele communistische unie van Bolsjewisten".

Desnoods andere leiders.

De Kominform heeft de leiding van Maarschalk Tito over de Joegoslavische communisten aan de kaak gesteld en heeft verklaard, dat Tito en de andere hooggeplaatste communisten te Belgrado de richtlijnen van Moskou moeten volgen of zich uit de politiek moeten terugtrekken.

De Kominform — communistisch internationaal inlichtings bureau — beschuldigde de Joegoslavische leiders van het feit dat zij heulen met de gedragslijnen van de Westerse mogendheden.

Bovenstaande beschuldigingen staan vermeld in een resolutie van 3000 woorden, welke op een vergadering van de kominform in Roemenië werd aangenomen. De Joegoslavische communisten, mede oprichters van de Kominform, waren niet op deze vergadering aanwezig. De resolutie werd heden te Praag bekend gemaakt.

Tito en de andere top leiders van Joegoslavië werden ervan beschuldigd zich te hebben afgescheiden van de richtlijnen van Marx-Lenin systeem. Dit doordat zij een verkeerd politiek hebben gevolgd ten aanzien van de Buitenlandse aangelegenheden van Joegoslavië.

In de verklaring staat bepaald dat de Joegoslavische communistische leiders zich onmiddellijk het systeem van Marx-Lenin ter hand moeten nemen, of er zullen andere leiders voor Joegoslavië in hun plaats moeten worden gezet.

Zhdanov, lid van het Russisch politiek bureau en bekend als een der drie voornaamste en machtigste figuren van de Sovjet Unie heeft persoonlijk deze vergadering bijgewoond en zijn handtekening geplaatst onder deze verklaring.

WAT GEBEURT IN JOEGOSLAVIE?

Door de Italiaanse radio werd rondgeroepen, dat de staat van beleg in Joegoslavië is afgekondigd.

BULGAARSE COMMUNISTISCHE PARTIJ VEROORDEELT.

De Bulgaarse communistische partij gaf een communiqué uit, waarbij de resolutie van de Kominform ten aanzien van maarschalk Tito en de andere leiders in Joegoslavië, werd goedgekeurd.

De Bulgaarse communistische partij drukte de hoop uit, dat er in de Joegoslavische communistische partij en onder het Joegoslavische volk genoeg krachten zullen gevonden worden, die zullen weten te handelen naar de ware marxistische beginselen.

NOORDAMERIKAANS OPTREDEN TE VERWACHTEN.

Bericht wordt, dat de Noordamerikaanse autoriteiten een krachtige nieuwe diplomatieke actie voorbereiden om de Russische blokkade van Berlijn ongedaan te maken. Alhoewel het Witte Huis en de autoriteiten van het Staatsdepartement het zwijgen bewaren, zijn er toenemende aanwijzingen, dat een diplomatieke actie, direct tegen het Kremlin gericht, morgen of Donderdag te verwachten is.

NIETS VAN BEKEND.

Een hoge Joegoslavische diplomatieke autoriteit zeide gisteren te Rome, dat er geen verandering had plaats gehad in de Joegoslavische regering en dat maarschalk Tito nog steeds aan de macht is. Bovengenoemde autoriteit vroeg om niet bekend gemaakt te worden. Hij staat in directe verbinding met Belgrado. Hij verklaarde, dat hij de verklaring van de Kominform te Praag nog niet gezien had, waarin de Joegoslavische communistische leiders aangevallen werden.

NOODWET IN ENGELAND.

Koning George van Engeland tekende gisteren de noodwet als een middel om de bootwerkersstaking op te lossen, die de Britse voedselvoorziening bedreigt en de uitvoer lam legt.

In een radioboodschap aan het Britse volk verklaarde Attlee, dat de regering er voor moet zorgen, dat het volk gevoed wordt. Hij noemde de staking der dokwerkers, die reeds twee weken duurt, een staking, die gericht is tegen het gewone volk. En ik ben er zeker van, aldus Attlee, dat het volk de regering zal steunen in de stappen, die zij genomen heeft.

De noodwet zal heden in het staatsblad gepubliceerd worden. Het zal de Labourregering in staat stellen een wet van 1920 in werking te stellen, waardoor de regering het recht krijgt buitengewone macht te oefenen voor het welzijn van het land. Deze noodwet heeft ook gediend bij de algemene staking van 1926. Door deze wet is het bijv. mogelijk gebouwen in beslag te nemen, transportmiddelen over te nemen, soldaten of vrijwillige arbeiders te belasten met essentiële arbeid enz.

Attlee zeide tot de stakende havenarbeiders, dat hun onofficiële staking onschuldige mensen straft en het land grote schade toebrengt.

In het Lagerhuis verklaarde Attlee, dat hij in geen geval een compromis met de stakingleiders zal zoeken.

STAKING OPGEHEVEN.

De stakende havenarbeiders te Londen stemden heden op een massabijeenkomst er voor om morgen naar het werk terug te keren. De havenarbeiders kwamen te staan tegenover de Labourregering, die vastbesloten was de 16 dagen oude staking neer te slaan. De staking had langzaam Londen afgesloten van voedselvoorziening. Het voorstel om weder aan het werk te gaan werd met een grote meerderheid genomen. De staking werd nimmer door een vakbond erkend.

Gisteren werd de noodwet ingesteld en hierna handelde de Labourregering zeer snel om de gevaarlijke staking te doen ophouden. Ongeveer tweeduizend soldaten trokken naar de haven, waar 232 schepen met voedsel en andere voorraden lagen, om deze te lossen. Officiële cijfers tonen aan, dat meer dan 18.000 mensen werkloos waren.

DENEMARKEN MOET HELPEN.

Het ministerie van Buitenlandse Zaken te Kopenhagen zeide, dat de Berlijnse stedelijke autoriteiten informeel de Deense regering genaderd hebben in een poging de Berlijnse crisis op te lossen door middel van de Uno.

HET GEZOND VERSTAND ZAL ZEGEVIEREN.

Zygmunt Modzielewski, minister van Buitenlandse Zaken te Warschau, zeide niet te geloven, dat er een gewapend conflict zal uitbreken binnen geblokkeerd Berlijn. „Ik ben van mening", aldus de minister tijdens een persconferentie, „dat het gezond verstand zal zegevieren."

Deze verklaringen legde Zygmunt af in een commentaar op de huidige impasse. Voorts zeide hij te hopen, dat de verklaring van verleden week, opgesteld door Rusland, Polen en de zes andere Oosteuropese landen, het Duits probleem zal oplossen.

Bedoeld document stelt o.a. voor het demilitarisatieplan voor Duitsland te voltooien; een controle van de vier mogendheden op de zware industrie van het Ruhrgebied; het instellen van één regering voor geheel Duitsland, gebaseerd op een vredelievende en democratische doelstelling; voltooiing van de oorlogsherstellingswerkzaamheden in Duitsland en de terugtrekking der bezettingstroepen, een jaar na de ondertekening van bedoeld vredesverdrag.

„Het is onze hoop", aldus Modzielewski, „dat de verklaring van Warschau moge dienen als een instrument om de vrede in Europa te stabiliseren en voornamelijk om de Duitse problemen op te lossen.

De Westerse mogendheden zijn echter niet officieel op de hoogte gesteld van de besluiten van de Oosterse landen.

BERLIJN EN LAKE SUCCESS.

Het stadsbestuur van Berlijn stelde een beroep op voor de Uno om tussenbeide te komen in de voedselcrisis, die door de Russische blokkade ontstaan is. Louise Schroeder, de vrouwelijsocialistische burgemeester, zeide, dat het stadsbestuur besloten had, dat de Uno het enige orgaan is, waarop Berlijn een beroep kan doen in de huidige ellende.

Het stadsbestuur kwam heden bijeen om het beroep te bespreken. Burgemeester Schroeder zeide, dat het eerst medegedeeld zal worden aan de hoofden van de vier bezettende legers en dan overgebracht zal worden naar Lake Success door middel van een neutrale militaire missie, waarschijnlijk een Deense of Noorse. Zij zeide, dat de nota, zoals zij ontworpen is, niet beschouwd moet worden als een belediging van een der bezettende mogendheden.

Secretaris-generaal Trygve Lie van de Uno deelde mede, dat hij de quaestie bestudeert of hij de toestand te Berlijn voor zal leggen aan de Veiligheidsraad. De Russen erkenden ondertussen, dat zij door hun eigen blokkade in het nauw komen. De door de Russen gecontroleerde pers maakte bekend, dat de Russen overhaast 36.000 ton steenkool moesten laten komen uit Polen. Deze invoer komt in de plaats van het verlies door het wegblijven van de steenkool uit het Roergebied.

BERNADOTTE DIENT EEN VOORSTEL IN.

Edward Curtis meldt uit Rhodes, dat de Joden en de Arabieren van Bernadotte zijn voorstellen voor een vrede in Palestina hebben ontvangen. De suggesties, welke door de bemiddelaar van de Uno „een basis voor verdere discussies" genoemd werden, zijn niet bekend gemaakt.

De Joodse experts zijn vanmorgen van uit Rhodes, een Grieks eiland, naar Tel Aviv gevlogen om voorstellen te doen. De Arabische experts zouden in de middag naar Caïro vliegen. Paul Mohn van Zweden en Constantine Stavrapoulos van Griekenland zullen de Arabische experts vergezellen. Zij zullen de voorstellen van Graaf Bernadotte op een vergadering van een subcomité van de Arabische liga, uiteenzetten. Deze vergadering zal morgenavond te Caïro plaats vinden. Zowel Paul als Constantine zijn leden van de staf van de bemiddelaar inzake de Palestijnse quaestie.

John Reedman van Zuid Afrika is ook een assistent van Graaf Bernadotte. Hij zal het vredesvoorstel te Tel Aviv aan de Joodse regering van Israël gaan uitleggen.

NIEUWS IN HET KORT.

— Tweeduizend arbeiders uit Birkenhead zijn uit sympathie met de Londense havenarbeiders in staking gegaan.

— Generaal Robertson, Brits militair gouverneur van Duitsland, is naar Kopenhagen vertrokken om de Deense minister van Buitenlandse Zaken te verzoeken de Berlijnscrisis voor de V.N. te brengen.

— Joseph Schreider, hoofd van de Duitse contraspionnage, is weer gearresteerd, verdacht van medeplichtigheid in een moord op voertien verzetslieden.

— Roem, voorzitter der Republikeinse delegatie, verklaarde, dat de voorstellen van de Australische Amerikaanse leden van de commissie van goede diensten de enige uitweg is om de besprekingen met de Nederlanders voort te zetten.

Z.K.H. Prins Bernhard viert heden zijn 37e verjaardag. Thans willen wij meer dan ooit spreken van onze Prins, zoals hij meer dan ooit het Nederlandse Volk het zijne kan noemen. Zijn bezielende persoonlijkheid en zijn diep medeleven met alle problemen, die het Nederlandse Gemenebest raken, zullen zijn vrouw, die thans de hoogste verantwoordelijkheid in den lande draagt, zeker stimuleren en haar de nodige krachten geven.
Aan Z.K.H. Prins Bernhard en zijn gezin onze oprechte gelukwensen.

Men mag nu niet meer nemen, maar men krijgt de frequenties toegewezen

Voor de belangen van Curaçao wordt gewaakt

Van Mei tot Augustus 1947 werd te Atlantic City gehouden de tweede plenipotentiaire conferentie van de Internationale Telecommunicatie Unie (I.T.U.). De eerste werd gehouden te Madrid in 1932.

Tengevolge van de kolossale uitbreiding welke de wereldtelecommunicatie in de laatste jaren heeft ondergaan, speciaal op radiogebied, kreeg de ITU een geheel nieuw statuut en zo bevat de ITU conventie van Atlantic City dan ook belangrijke wijzigingen. De conventie zal in werking treden op 1 Januari 1949, tezamen met het daaraan verbonden Reglement voor de Radioberichtgeving, alsmede de additionele reglementen en protocollen, doch voorlopig nog met uitzondering van de verdeling van de frequentiebanden beneden 27500 kiloperioden per seconde en enige andere voorzieningen, die eerst van kracht zullen worden op de datum waarop de nieuwe Internationale Frequentielijst in werking treedt, hetgeen nog bij een speciaal te houden Administratieve Radioconferentie zal worden bepaald.

De zetel van de ITU was tot nu te Bern, doch zal met ingang van 1 Januari 1949 te Genève gevestigd zijn.

De West telt voor één.

Nederland, Curaçao en Suriname vormen tezamen één lid van de ITU, terwijl Nederlands-Indië (let op de naam) zelfstandig lid is.

Een nieuw, en ik zou willen zeggen het belangrijkste orgaan van de ITU, is de „International Frequency Registration Board" (I.F.R.B.), welke haar voorbereidend werk reeds begonnen is en te Genève zetelt.

De stichting van de I.F.R.B. brengt een radicale omwenteling in het beschikken over de radiofrequenties uit het spectrum. Voorheen en tot nu toe kon elke daartoe bevoegde administratie van een land naar eigen genoegen frequenties toewijzen aan radiostations onder hare bevoegdheid, en behoefde daarvan slechts *kennis te geven* aan de ITU te Bern, doch in de toekomst zal de I.F.R.B. de frequenties *verdelen* en *toekennen*. Zij zal beslissen welke frequenties en voor welk doel een land de frequenties mag gebruiken, binnen het kader van de verdeling van de frequentiebanden voor verschillende doeleinden in de Atlantic City conventie. Dit is een geweldige taak en tot voorbereiding hiervan werkt thans de Provisional Frequency Board (PFB) te Genève. Alle landen moeten aan de P.F.B. hun frequentiebehoeften opgeven, die hiervan lijsten opmaakt. De I.F.R.B. zal uiteindelijk over de toewijzing beslissen. Dat een ander nog niet voor iedereen duidelijk is moge wel blijken uit een brief die mij bij de P.F.B. getoond werd, van Seif El Islam Abdullah, Prins van Yemen, die aan de P.F.B. een bestelling deed van een stel van 25 frequenties, tussen 8 en 11 megacycles en meteen verzocht om de rekening daarvoor te sturen. Is de P.F.B. sedert 8 Januari jl. bezig met registreren, verschillende administratieve conferenties zullen nog worden gehouden, zijn reeds gehouden of aan de gang, teneinde aanbevelingen te doen inzake de verdeling en toewijzing van de onder hunne competentie vallende frequentiebanden. Zo is sedert 15 Mei jl. te Genève reeds de Internationale Administratieve Aeronautical Radio Conference aan de gang. Op 25 Juni a.s. zal er te Kopenhagen een conferentie aanvangen die te behandelen heeft de frequenties voor de omroep van het Europees gebied en op 1 October 1948 begint te Mexico City de „High frequency broadcast conference". Er bestond reeds een „High frequency broadcast planning committee", die haar werk inmiddels heeft beëindigd en wier eindrapport op de Mexico City conferentie het uitgangspunt zal zijn. Vermoedelijk in Maart 1949 zal te Bogotá beginnen de conferentie die tot taak heeft de toewijzing van *alle* frequenties voor het *gehele* Westelijk halfrond (dus ook Curaçao) en alles wat binnen regio 2, van de door de Atlantic City conventie ingevoerde verdeling van de wereld in 3 regionen, valt. Er staat dus nog heel wat te gebeuren, en hiervan is bij het grote publiek maar weinig of niets bekend, terwijl het toch zaken geldt van zeer grootbelang, die de gehele wereld aangaan. Zo staat het al vrij zeker vast, dat er een groot aantal omroepstations, zal gaan verdwijnen, of eventueel met belangrijk minder vermogen zal moeten gaan uitzenden.

De taak van de A. C.

Uw briefschrijver is gedelegeerde van het Staatsdeel Curaçao bij de „Aeronautical Conference" en houdt tevens een oogje in het zeil bij de P.F.B., opdat de Curaçaose belangen ook daar niet over het hoofd worden gezien. Wat is nu de taak van, laat ik het maar bij deze naam blijven noemen, „Aeronautical Conference"? Die taak is zeer uitvoerig en omschreven in de zg. „terms of reference" van de Conferentie.

Deze „terms of reference" zijn door de conferentie zelf bepaald, doch grotendeels gebaseerd op het eindrapport van de voorbereidende conferentie, waarin aanbevelingen zijn gedaan omtrent de agenda, technische principes, te gebruiken statistische gegevens en wiskundige formules, een methode om een verdelingsplan van de frequenties op te zetten e.a. Ik zeg hier in een paar woorden hetgeen op 16 getypte pagina's staat uitgewerkt.

Teneinde deze taak uit te voeren is de conferentie onderverdeeld in 7 Commissies. t.w.

1. een „stuur"commissie, d.w.z. een commissie die de werkzaamheden van de andere Commissies dirigeert,
2. een geloofsbrievencommissie,
3. een redactiecommissie,
4. een technische en operationele commissie,
5. een commissie voor statistiek en betreffende het luchtverkeer enz.
6. een commissie voor verdeling van de z.g. R (=route) frequenties en,
7. een voor de verdeling van de z.g. OR (= off route) frequenties.

De Stuurcommissie bestaat uit de voorzitters van de overige 6 commissies, onder voorzitterschap van de voorzitter van de conferentie. De gehele conferentie staat onder voorzitterschap van Arthur (Butch) Lebel van de U.S.A., terwijl Alexander Jarov van de U.S.S.R. als vicevoorzitter fungeert. Commissie 4 staat onder voorzitterschap van

Recht tot het Hart

Dankbaarheid is een bloem, die in weinig tuinen bloeit.

de Nederlander Otto Selis, Hoofdinspecteur bij de Rijksluchtvaartdienst, die momenteel tezamen met yours truly de gehele Nederlandse (inbegrepen Curaçao en Suriname) delegatie uitmaken, doch er zijn versterkingen op komst. Selis staat bekend om zijn vaardigheid om werk gedaan te krijgen en hij laat de gedelegeerden niet uiteengaan of er moet eerst iets bereikt zijn. Overigens is hij een zeer beminnelijk mens, die zijn vak verstaat, weet waar hij over praat, recht op zijn doel afgaat en van een taaie vasthoudendheid is, welke hem de bijnaam „Captain Bligh" heeft bezorgd. Commissie 4 en commissie 6 zijn samen wel de belangrijkste commissies. Voorzitter van commissie 6 is Edmund Betts, een Australiër, terwijl als vice-voorzitters van deze beide commissies fungeren respectievelijk Charles (Honest Charly) Acton van Canada en Ernesto Jabio van Cuba (Jabu).

L. C. H. Bergman.

UIT ONS CARAÏBIË

NIEUWS VAN DE CARAÏBISCHE COMMISSIE.

Mej. Josefina de Roman, die sedert verleden jaar October werkzaam was als Hoofd van het Informatie Bureau van de Caraïbische Commissie, is kortgeleden te Porto Rico met de Spaanse uitgave van het Maandelijks Bulletin van de Commissie belast.

Zij zal ook het verzamelen en uitgeven van inlichtingen over ontwikkelingen op sociaal-, onderwijs- en economisch gebied op Porto Rico en de Amerikaanse Maagden Eilanden voor het Maandelijks Bulletin op zich nemen, alsook voor het Caraïbisch Overzicht, dat elke week omgeroepen wordt door alle radiostations in de gebieden waarover het werkterrein der Commissie zich strekt.

Mej. de Roman werd te Porto Rico geboren, promoveerde aan de George Washington Universiteit en de Columbia Universiteit en studeerde ook aan de Universiteit van Madrid. Zij heeft gereisd in Frankrijk, Zwitserland, Italië, Duitsland en Engeland, alsook in Argentinië, Chili, Mexico en in het Caraïbisch gebied.

Voordat zij bij de Caraïbische Commissie in dienst trad, was zij assistent-redactrice van de „United Nations World" te New York. Ondervinding heeft zij opgedaan door enige tijd bij de Pers Afdeling van de Spaanse Ambassade te Washington te werken; een mede-redacteurschap van „The Inter-American" alsmede journalistiek en administratief werk voor de Afdeling Porto Rico en Maagden Eilanden, Division of Territories, van het Amerikaanse Ministerie van Binnenlandse Zaken. Haar werkzaamheden voor het Ministerie van Binnenlandse Zaken hielden ook lezingen en radiopraatjes in.

Mej. de Roman werd door de heer Gary McEoin opgevolgd als Hoofd van het Informatie Bureau te Trinidad, die sedert Januari jl. deel uit maakt van dit Bureau en de zorg had voor het verzamelen en uitgeven van nieuws uit Brits West Indië voor het Maandelijks Bulletin en het Caraïbisch Overzicht. De heer McEoin was vroeger redacteur van een krant op Trinidad en een opzichter-lid van de Caribbean Press Association (Caraïbische Pers Vereniging). Hij is ook advocaat.

De heer McEoin wordt door de heer E. L. Cozier, uitgever van de „Barbados Advocate" opgevolgd als correspondent voor Brits West Indië. De heer Cozier geboren te Barbados, heeft aan de „Lodge School" en het „Harrison College" op dat eiland gestudeerd. Nadat hij de „Oxford and Cambridge Higher Certificate" en „London Matriculation" verworven had, behaalde hij de „London University Inter B.A.", specializeerde zich daarna een tijdlang op radiogebied, waarbij hij met lof slaagde voor alle telegraphie en draadloze telegraphie examens voor telegrafist, radio telegrafist en radio techniscus.

Hij werkte op St. Kitts, Nevis, Antigua, St. Lucia, Montserrat, Dominica en St. Vincent en werd in 1943 aangesteld bij de „Trinidad Publishing Company". Daar werd hij assistent-nieuwsredacteur van de „Trinidad Guardian" en redacteur van de „Evening News". Als uitgever van de „Barbados Advocate" was hij sedert 1946 werkzaam.

CURAÇAO

IR. L. A. H. PETERS DONDERDAG NAAR CURAÇAO.

Ir. L. A. H. Peters zal Donderdag per K.L.M. Washington verlaten om besprekingen te voeren met het gouvernement. Na een verblijf van ongeveer twee weken zal hij naar Washington terugkeren om daar de lopende zaken af te wikkelen, teneinde zijn post op Curaçao te betrekken.

K.V.P. VERGADERING AFD. VROUWEN.

Woensdagavond 8 uur zal de wijk Pietermaai, afdeling vrouwen der K.V.P., in de St. Antonius fröbelschool op Scharloo in vergadering bijeenkomen.

DE VERKEERSONGEVALLEN

In de afgelopen week telde de verkeersongevallenlijst 26 aanrijdingen, waarvan in drie gevallen persoonlijk letsel te betreuren viel. Een bestuurder van een personenauto, die een ongeval kreeg op de weg naar Fuik, werd in ernstige toestand naar het hospitaal vervoerd.

MR. EZECHIELS GEINSTALLEERD.

Een dezer dagen werd mr. Ezechiels geïnstalleerd als lid van het Hof van Justitie. Mr. Ezechiels zat tijdens de R.T.C. in het secretariaat-generaal dier conferentie.

HOOG PADVINDERSBEZOEK AAN CURACAO.

Met de „Igima" van de New Zealand Line zal Lady Baden Powell, Chief Guide of the World binnen enkele dagen ons eiland aandoen. Aangezien de boot enkele uren in onze haven blijft, heeft de Padvinderswereld zich opgemaakt om de voornaamste leidster van het Meisjes-gilde op waardige wijze te ontvangen.

We hopen slechts, dat de boot op een zodanig uur hier zal zijn, dat het programma naar behoren kan worden afgewerkt. In dat geval zal Lady Baden Powell door de Districts-Commissarissen van het Meisjes Gilde, de Nederlandse Padvinders en de Katholieke Verkenners van boord worden afgehaald. Intussen zullen Meisjesgezellen, Kabouters, Welpen, Verkenners en Voortrekkers zich onder hun leidsters en leiders op het Julianaplein verzamelen en naar Fort Amsterdam marcheren, waarbij gedefileerd wordt voor de hoge gast, die zal plaats nemen tegenover het Departement van Financiën. Zijne Excellentie de Gouverneur, heeft zich bereid verklaard het defilé mede af te nemen, waarvoor de Padvinders zeer erkentelijk zijn.

Hierna volgt in het Fort een inspectie, waarna aan de Chief Guide een Curaçaos aandenken wordt aangeboden.

Indien door omstandigheden het defilé niet kan doorgaan — het late uur van aankomst zou bv. stagnatie kunnen veroorzaken — zal op Zuikertuintje in het Clubhuis van het Meisjesgilde een bijeenkomst worden gehouden. De algemene leiding berust in handen van Mevr. Schoorl, D.C. van het Meisjesgilde.

Via de Curom en de plaatselijke Pers zullen de Padvind(st)ers nadere berichten ontvangen over het juiste tijstip van de plechtigheid.

HET VEEPROBLEEM OP ONZE EILANDEN.

In de Begroting 1949 lezen we, dat *f* 68.000 is uitgetrokken voor de verbetering van de veestapel. Het wordt nodig geoordeeld op de andere eilanden demonstratie stations te vestigen, waarin vee van de stations Curaçao of St. Maarten wordt gehouden, opdat de veehouders kunnen zien, wat zij kopen en hoe de dieren verzorgd moeten worden.

Credieten ter verbetering van de veestapel zijn in 1945 en in 1946 voor het eerst gevoteerd, t.w.:

1945	*f* 15.000,—
1946	*f* 45.000,—
1947	*f* 30.000,—
1947	*f* 10.000,—

dus totaal *f* 100.000.

Van dit totaal werd aan rasdieren besteld in:

1945 voor een bedrag van	*f* 10.348.72
1946 voor een bedrag van	*f* 20.013.61
1947 voor een bedrag van	*f* 10.174.02,

is dus een totaal van *f* 40.533.35.

Het overblijvende werd gebruikt voor uitgaven ten behoeve van de bouw en aanleg van stallen en koralen, voor arbeidslonen en veevoer.

Het in 1945 bestelde rasvee kwam pas laat in dat jaar aan.

In 1946 werden verkocht aan veehouders:

1 holstein koekalf	*f* 250,—
1 Yersey stier	„ 250,—
2 Nubian bokken	„ 100,—
9 zeugen (groot en klein)	
	„ 360,—
3 beren	„ 130,—
Totaal	*f* 1.090,—

In 1947 werden verkocht:

5 koe-kalveren	*f* 1.172,—
1 stier-kalf	60,—
46 geiten en bokken	2.982,—
4 rammen en ooien	425,—
26 zeugen	989,—
13 beren	473,—
Totaal	*f* 6.101,—

Het rasveefokstation op Cas Corra heeft goede resultaten bereikt. Aan vele aanvragen voor rasfokvee kon niet worden voldaan, gezien het te kleine aantal volwassen koeien, geiten en zeugen waarover het Station beschikte. Dit is een gevolg van de te kleine kapitaalsinvestering.

Naar de Bovenwindse Eilanden is in 1947 1 Hereford koe en in April 1948 een Hereford Stier en 1 Zebu stier verzonden. Het ligt in de bedoeling om van het toegestane crediet meer dan de helft te bestemmen voor de Bovenwindse Eilanden.

Er zal worden getracht een volbloed raspaard te kopen voor St. Maarten.

VAN LA GUARDIA NAAR IDLEWILD.

In plaats van La Guardia zal thans het vliegveld op Idlewild een internationaal karakter krijgen, aldus de Noordamerikaanse bladen.

De K.L.M. heeft zich danig verzet tegen deze verandering, doch het mocht niet baten.

Reeds is men bezig met het optrekken der gebouwen op Idlewild.

De K.L.M.-autoriteiten hebben om diplomatieke interventie gevraagd tegen deze verandering, die volgens hen lang geen verbetering zal zijn.

IETS VOOR ONZE CURACAOSE WAS IN RICHTINGEN?

Wie helpt de Belgische ingenieur Mirolouboff aan achthonderd millioen francs? Het is maar een bagatel voor wie weet wat hij er mee wil gaan doen, want die zal beseffen, dat het er dik weer uit komt ook. Zodra Mirolouboff de poet binnen heeft, laat hij namelijk een put graven, die drie-en-een-halve kilometer diep is. En omdat zo ver onder de aardkost de temperatuur tot 200 graden oploopt, gaat hij daar dan grote stoomketels ingraven, waaruit de stoom naar turbines zal worden gevoerd. En zo'n ketel zou op die manier, zonder dat er iemand naar om hoefde te kijken, een millioen kilowatt-uur opbrengen.

Nieuws van Overal

FATIMA EN ANDERE MARIA-VERSCHIJNINGEN.

door

LOUIS P. SCHOLS.

Men mag aannemen, dat de meeste katholieken van ons vaderland en onze overzeese gebiedsdelen op de hoogte zijn van de verschijningen van de H. Maagd in 1917 aan de drie herderskinderen in de Cova da Iria. Het is uit de geschiedenis van Fátima bekend, hoe voorzichtig de Kerkelijke Overheden zich ten opzichte van Fátima hebben gehouden en hoe het jaren heeft geduurd vooraleer deze autoriteiten het pelgrimeren naar Fátima hebben goedgekeurd.

Sinds de verschijningen in de Cova da Iria hebben in andere landen ook verschijningen van de H. Maagd plaats gehad, zoals te Beauring en te Banneux in België.

Uit de dagbladen heeft men de verschijningen van de H. Maagd kunnen vernemen in Italië aan de tramconducteur, Bruna Cornachiola, de communist en zijn drie kinderen, op 12 April 1947 in een grot bij Tre Fontane.

Door vriendenhand ontving ik uit Italië een plaatje voorstellende de H. Maagd van de grot The Fontane (La Vergine della Rivelazione). De beeltenis stelt voor een jonge vrouw met een wit kleed, de handen gevouwen op de borst. Een rode ceintuur omsluit het middel, waarvan het einde rechts afhangt. Van het hoofd tot de voeten hangt een donkere mantel. Het plaatje draagt de kerkelijke goedkeuring.

Het bericht over het Mariabeeld te Stockport, in Engeland, dat sedert de eerste Zondag van Mei 1947 bloemen op het hoofd draagt, die tot heden niet verwelkt zijn, trok de aandacht van de katholieke wereld.

In Heede, Duitsland, diocees Osnabrück, zouden verschijningen hebben plaats gehad, waarbij gezegd zou zijn, dat de boodschap van Fátima niet was opgevolgd. De Kerkelijke Overheden van Osnabrück laten zich echter niet over deze gebeurtenissen uit.

Terwijl weer in het Groot Hertogdom Luxemburg de kinderen Jean Denter en Emille Winandy te Kayl, een dorpje bij Esch, pelgrimsoord van „Le'vofrachen" (Lieve Vrouwke), sedert Allerheiligen 1947 verschijningen menen te zien, onder het bidden van de Rozenkrans. De kinderen vallen dan plotseling levenloos neer, althans volgens de gegevens van het geïllustreerde blad „Zondagsvriend" uit Antwerpen, van 11 December 1947.

Intussen is de Bisschop van Arezzo (Italië), zoals uit Rome dezer dagen wordt bericht, opgetreden tegen ingebeelde visioenen, omdat Italië een hausse beleeft van verschijningen. Sinds dit jaar zijn de wonderen in Italië niet van de lucht. Kinderen hebben vreemde verschijningen en er gebeuren dingen, die tot verwarring leiden. Daarom heeft de Bisschop van Arezzo het ernstig besluit genomen zijn diocees van de „inflatie van de wonderen" te zuiveren. Men neemt thans aan, dat de hoogste kerkelijke Autoriteiten een einde zullen maken aan de extassenhonger.

Wat hiervan waar is, men wachte maar het Kerkelijk oordeel af. Met een gerust hart kan men echter *de boodschap van Fátima opvolgen.*

ZWAKKE BEURS.

Conversielening 98, Koninklijke 337½, Unilever 286¾, Philips 256, AKU 159¾, Scheepvaartunie 181¼, HVA 212, Delimy 152¾, A'dam rubber 154¼.

Weinig verandering en een zwakke tendenz, aldus het beursoverzicht.

TWEE MILLIOEN AUTO'S.

De Amerikaanse automobielindustrie hoopt dit jaar een nieuw productierecord te bereiken. Gedurende de eerste vijf maanden van dit jaar zijn twee millioen auto's vervaardigd, vrachtauto's meegerekend. Wel is waar zijn dit slechts vijftig duizend wagens meer dan gedurende hetzelfde tijdperk van 1947 uit de fabrieken rolden, maar als geen onvoorziene stakingen uitbreken, gelooft men, dat de productie gedurende de rest van 1948 belangrijk zal worden opgevoerd, vooral in de Ford-fabrieken. Deze hebben de laatste maanden op lage capaciteit gewerkt wegens de aangekondigde „revolutionnaire" verandering in de Ford-wagens, die met de geheimzinnigheid van een oorlogsgeheim worden geintroduceerd. De verandering in de fabrieksinstallaties heeft honderd millioen dollars gekost. De nieuwe Ford zal verschijnen met een acht-cylinder motor van 100 paardekrachten of een zescylinder motor van 95 paardekrachten.

OM BESPOEDIGING GEVRAAGD.

Het Chinese Episcopaat met aan het hoofd de Apostolische Internuntius mgr. Antonio Riberti heeft tot de H. Congregatie der Riten het verzoek gericht het proces tot zaligverklaring en heiligverklaring te verhaasten van een groep Jezuïeten en leken, die tijdens de Boxeropstand in 1900 de marteldood zijn gestorven. De H. Congregatie der Riten heeft het verzoek ingewilligd. Om het proces sneller te kunnen voeren zal het onderzoek beperkt blijven tot 56 martelaren. De zaak der overige 2616 martelaren zal in een tweede proces worden behandeld.

BOSTON, DE SLECHTSTE.

De Amerikaanse Kamers van Koophandel laten niets ongedaan om haar respectieve steden als de beste, de rijkste, de meest ondernemende en de gezondste aan 140 millioen Amerikanen voor te stellen. Geregeld verschijnen advertenties van een volle pagina in bladen en tijdschriften, waarin de goede mogelijkheden tot industriële ontwikkeling van een bepaalde staat of stad en het uitstekende klimaat worden aangeprezen. Maar in de laatste maanden hebben twee van Amerika's grootste steden, Boston en Philadelphia, een bittere strijd gevoerd om de „stad met het slechtste klimaat aan de Oostkust". Boston werd winnaar en is nu overgelukkig met de eer. De reden? In Washington ligt een wetsontwerp klaar, waarbij aan het leger zal worden toegestaan een laboratorium voor weer-onderzoek te bouwen in de stad met het slechtste klimaat aan de Oostkust. Dit laboratorium wordt een schuurtje. Het zal tien millioen dollar kosten.

NIEUWE ABDIJ.

Men zegt, dat de paters Benedictijnen plannen uitwerken voor de wederopbouw van de grote abdij te Saint Benoit-sur-Loire, die uit 651 dateert en in de Middeleeuwen een belangrijk centrum van kerkelijke kunst was. De abdij is ongeveer tot een ruïne vervallen, in tegenstelling met de romaanse basiliek er naast. De nieuwe abdij zal tweehonderd monniken herbergen en door de paters zelf grotendeels worden gebouwd.

ESPERANTO.

Op het commissariaat van politie te Fécamp volgen inspecteurs en agenten sinds enige tijd een wekelijkse cursus in esperanto. Zij doen dat niet, omdat de meeste boeven esperantisten zijn, doch met het oog op het internationale zeelieden-congres, dat einde Mei in hun havenstadje zal worden gehouden. Het studerende politiecorps vleit zich met de hoop, dat nu ook de varensgezellen zich bijtijds in het esperanto zullen bekwamen.

CONGRES VOOR HET APOSTOLAAT TER ZEE.

Dit jaar nog zal in Rome een congres worden gehouden voor het Apostolaat ter Zee. De datum is nog niet bekend. Op het programma staan o.m. de Zondagsmis en de H. Communie voor zeelieden, alsmede de mogelijkheden van zielzorg in de havenplaatsen.

DE DOOD IN DE PUT

10

„Hij maakt op mij zo ongeveer de indruk van iemand die „zich veel te druk aanstelt". Het heeft er nu alle schijn van, dat hij het verlies van zijn handtas zo rondgebazuind heeft, er heel en alleen om, althans zo hoopt hij, het feit te verbloemen dat hij zijn valies, in plaats van kwijt te raken, ergens weggestopt heeft met de bedoeling om het later weer te voorschijn te halen".

„En er dan van door te gaan, wil je zeggen?"

Dixon haalde de schouders op.

„Hij zou de eerste bankier niet zijn die zo iets doet; er zijn wel even solide als Reuben Barton die hetzelfde uitgehaald hebben. Verondersteld dat het valies vol bankbiljetten of gemakkelijk verhandelbare effecten. . . ."

„Maar waarom zou hij dan eerst naar Peterford teruggekomen zijn? Dan had hij toch veel gemakkelijker van Londen uit er van door kunnen gaan!"

„Gemakkelijker wel, maar het zou ook spoediger achterdocht opwekken, wanneer hij van plan was om er van door te gaan, had hij, om achterdocht te voorkomen, niet beter kunnen doen dan naar huis terug te keren en op een paar mijlen afstand, ergens op de Linchester Waste te verdwijnen. Al onderzocht de politie de hei dagen en weken nog zo nauwkeurig, dan ziet een vluchteling toch best kans om op een onbewaakt ogenblik te ontkomen en in de wijde, wijde wereld te verdwijnen. Dat gelooft U toch ook wel? Had hij daarentegen zijn valies nog bij zich toen hij in Peterford aankwam, dan had hij per taxi naar Linchester vooruit moeten zenden, zodat, als hij gewend was, en dit zou hem met een eventuele vlucht niet erg geconvenieerd hebben.

„Intussen Sir, zal het wel onnodig zijn te zeggen, dat ik mijn mening niet opdringen wil, vooral nu niet, nu het onderzoek feitelijk nog beginnen moet; en zoals ik al gezegd heb, wie weet of het valies op het ogenblik al niet in Peterford is".

„Daar zullen we dan wel bijtijds meer van horen. Draag jij nu je lopende zaken, die niet uitgesteld kunnen worden, aan Jenkins over en zorg dat deze er goed van op de hoogte gesteld wordt. Ik zal dan Miss Barton opbellen, of nog beter, ik zal zelf even bij haar aanlopen. Dat arme kind! Voor haar hoop ik maar dat de oude heer geen ongeluk overkomen is".

Even later ging de goedhartige hoofdcommissaris naar Bank House om Betty er op voor te bereiden, dat ze aan de verdwijning van haar oom niet meer behoefde te twijfelen en begaf inspecteur Dixon zich weer naar Peterford, om opnieuw een onderzoek naar de omstandigheden van deze verdwijning in te stellen.

HOOFDSTUK V.

DE JUWELEN VAN MRS. GORDON.

Een week verliep, welke Betty en Jack Wilding maanden en jaren toescheen; en ofschoon inspecteur Dixon het dorpje Peterford, volgens zijn eigen uitdrukking, als met een fijn haarkammetje onderzocht had, kon hij niet het minste spoor van de vermiste bankier vinden.

Wel werden van alle kanten de nodige inlichtingen toegezonden, maar als hij op onderzoek uittrok bleek het hem meestal reeds dadelijk, dat ze alle grond misten. Met elke post kwamen er zelfs uit de verste uithoeken als Devonshire en Inverness brieven binnen van mensen, die beweerden personen gezien te hebben, die volkomen aan het signalement uit de kranten beantwoordden. Zelfs had de politie van Linchester en Peterford, nog wel door vrijwilligers bijgestaan, de gehele heidestrook, een woest uitgestrekt terrein, waarvan Linchester Waste feitelijk nog maar een klein gedeelte uitmaakte, in alle richtingen afgezocht; want Jack Wilding meende positief zeker te weten en hield met alle geweld vol, dat Reuben Barton zijn geheugen kon hebben kwijtgeraakt en waarschijnlijk over de hei ronddwaalde; natuurlijk had ook dit onderzoek geen resultaat opgeleverd. In alle omliggende steden en dorpen publiceerden de kranten photo's van de vermiste en een beloning van honderd pond werd uitgeloofd aan dengene, die aanwijzingen kon geven, welke tot ontdekking van de bankier konden leiden; maar ofschoon verscheidenen de beloning opeisten kreeg toch niemand die in handen, zolang Dixon er nog niet tegen opzag alle verstrekte inlichtingen te controleren. Uit alles bleek meer en meer dat feitelijk niemand Reuben Barton meer gezien had, toen deze die avond de High Street van Peterford ingeslagen was.

Betty wist zich onder deze teleurstellingen toch goed te houden, maar toen de ene dag na de andere zonder enig teken van nieuws verliep, begon zij zich toch ongerust te maken dat zij de man, die op de buitenwereld een stugge en onaangename indruk maakte, maar zolang ze zich herinneren kon voor haar vader en moeder tegelijk was geweest, wel nooit meer terug zou zien en dat ze hem toevallig voor het laatst had gezien terzelfdertijd, waarop ze hem zij het dan niet zonder reden, teleurgesteld en verdriet aangedaan had, of, zoals zij het in haar zelfbeschuldiging noemde, toen ze hem „laag neergezet had".

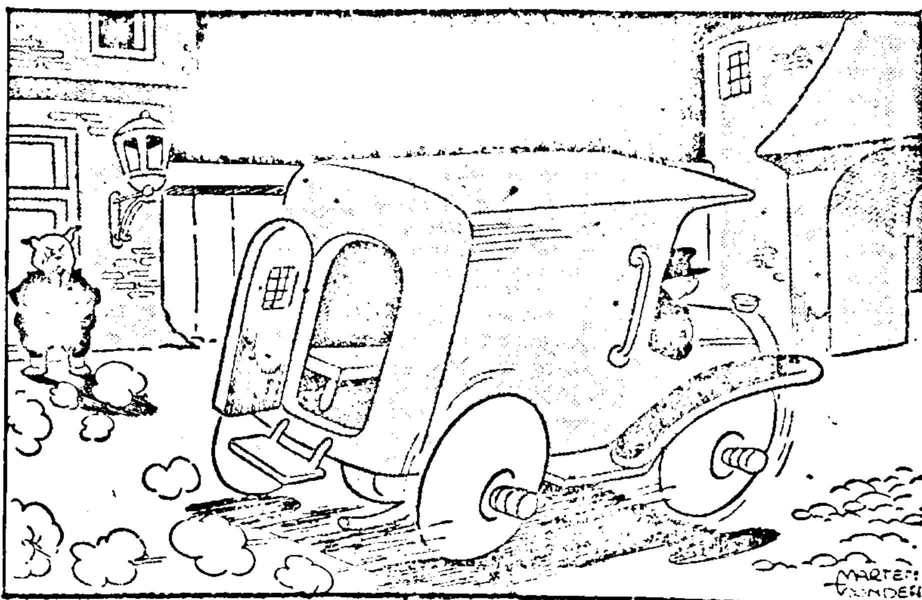
Niets lag meer voor de hand, dan dat ze in haar verdriet haar toevlucht tot Wilding nam; toch was er in zijn optreden met Reuben Barton's verdwijning iets raadselachtigs, dat Betty niet onder woorden kon brengen, maar haar toch met een vaag angst gevoel vervulde. Van af het ogenblik dat hij gesproken had over de mogelijkheid, dat haar oom zijn geheugen kon hebben verloren en thans over de heide ronddwaalde, had hij om zijn zelfvertrouwen in eigen mening te bewijzen zijn schilderwerk stop gezet en zonder zich de nodige tijd tot slapen te gunnen de hei, die hij beter kende dan iemand anders, stelselmatig dag aan dag afgezocht. Maar toen al zijn onderzoekingen op niets uitliepen begon hij er ongerust en verwilderd uit te zien; hij kreeg diepliggende ogen en scheen aan een knagende smart ten prooi, waarover diegenen die zijn verhouding tegenover de vermiste kenden, zich wel enigszins verwonderden; zelfs Betty, die anders genoeg met haar eigen verdriet had te doen, vond zijn zelfverwijt over zijn vergeefse nasporingen ten minste genomen onredelijk, ja bijna ziekelijk; waarna ze zelve het slachtoffer werd van wantrouwige en achterdochtige gevoelens, die ze zichzelve wel is waar niet verklaren noch verantwoorden, maar evenmin van zich afzetten kon.

Hoe meer Jack Wilding in zijn onderzoek teleurgesteld werd, des te ijveriger zette hij, zelfs met koortsachtige inspanning zijn pogingen voort en men had een eens verklaarde hij zijn taak niet te zullen opgeven, voor hij de gehele hei afgezocht had. De eerste tijd vergezelde Betty hem op zijn verkenningstochten, maar op zijn dringend verzoek had ze hier eindelijk mee opgehouden.

Elke avond kwam Jack te Bank House verslag van zijn doelloze dagtaak uitbrengen en elke dag rapporteerde Mr. Francis, of-als deze verhinderd was inspecteur Dixon zelf haar tot in de kleinste bijzonderheden de stand van het politionele onderzoek. Zelve ging Betty elke morgen, zodra de bank opende, naar Mr. Odham, de procuratiehouder van Barton of misschien deze iets, dat licht in de duistere zaak brengen kon, van de een of andere agent of correspondent van de Bank had vernomen, maar telkens te vergeefs.

Tom Poes en de geheimzinige rover hoofdman

Commissaris Bulle Bas zat die avond nog laat achter zijn bureau in zijn paperassen te snuffelen. — 'n Lamme boel — bromde hij in zichzelf. — Bah, die roversbende van het Donker-Bomen-Bos bezorgt me grijze haren! Vijf huizen leeggehaald in een week tijds en geen spoor te ontdekken! Als ik nu maar genoeg mannen had om dat hele bos eens met een fijn kammetje te doorzoeken.., maar dat drommelse woud beslaat zowat de hele provincie! En daar komt dan nog bij, dat iedereen nu ineens wat op de politie heeft aan te merken! Bah, lamme boel! 'n Snertbaantje, commissaris van politie! En toch ga ik niet met pensioen, voordat ik dit zaakje heb opgelost, al zou het ook nog zestig jaren duren! Ik zal morgen.... Op dit moment begon de telefoon hard te bellen en de commissaris nam met een bezorgd gezicht de hoorn op.

Aan de andere kant van de lijn hoorde hij de opgewonden stem van Wolle Waf. — Spr-spreek ikkik m-met de commissa-ris? — vroeg Wolle. — W-we.... ik bedoel Tom Poes en h-heer Robert Rood hebben de r-roverh-hoofdman n-neergeslagen en ze v-vragen of u g-gauw de dievenwagen wilt sturen om hem te halen Maar gauw, want de schurk kan elk ogenblik bijkomen! — Wat!! — brulde commissaris Bas, — neergeslagen??? Prachtig!!!! Uitstekend!!!!

Houd hem vast, ik zal onmiddellijk een paar mannen sturen!!!! — Ja, de commissaris was helemaal opgewonden en hij rende zo hard als hij kon naar de wacht om zijn mannen te waarschuwen. Nog geen drie minuten later vloog de dievenwagen de poort al uit om de gevangen roverhoofdman te gaan halen.

Aantal katholieken in Engeland is niet nauwkeurig vast te stellen

Geen katholieke kerk in 10.000 steden en dorpen

Volkstelling zwijgt over godsdienst.

De bestudering van de achteruitgang en stijging van de katholieke bevolking in Engeland is vol verrassende aspecten. Zeker is, dat, ondanks de vervolgingen op twaalf plaatsen in Engeland het H. Misoffer ononderbroken is opgedragen. In 1603 was nog één derde van de bevolking, dit wil zeggen anderhalf millioen, katholiek en Jacobus I, die regeerde van 1603 tot 1625, kon ieder jaar in zijn kasboek 36.000 pond sterling noteren, welke hij ontving aan boeten van zijn katholieke onderdanen.

Tegen het jaar 1680 echter was het aantal geslonken tot 10 percent. Tussen de jaren 1680 en 1715 was er een snelle achteruitgang onder de druk van de onverbiddelijke wetten van onze Willem III en Mary, welke de katholieken ondraaglijk zware lasten, boeten en straffen oplegden, en tijdens het bestuur van de Vicarius Apostolicus, Bisschop Challoner, geeft een zeker niet te hoge schatting een getal van ongeveer 100.000 katholieken; Bisschop Berrington stelde rond 1780 het getal 60.000 op, wat niet meer dan één percent van de bevolking (6 millioen) zou zijn; 100.000 is echter waarschijnlijk een betere schatting. En dan komt aan het einde van de 18e eeuw de stijging, in de eerste plaats door de vluchtelingen van de Franse revolutie, welke alleen al tijdelijk het aantal priesters op 8.000 bracht en waardoor een groot aantal religieuzen zich blijvend gevestigd hebben, aldus 'De Volkskrant'.

Talrijke Ieren.

De phenomenale stijging is echter vooral het gevolg geweest van de industrialisatie en de aanleg der spoorwegen, welke duizenden, vooral tijdens de Ierse hongersnood ten gevolge van de mislukte aardappeloogst, naar Engeland brachten. Deze katholieke bevolking groepeerde zich dan ook vooral rondom de industriesteden; wat ook nu nog duidelijk zichtbaar is in het geografische beeld van de godsdienstige belijdenissen in Engeland. In 1886 schreef dan ook Kardinaal Manning in een brief aan de „Tablet", dat 8 van de 10 katholieken in Engeland Ieren waren. Is de katholieke bevolking in Engeland werkelijk van ongeveer 100.000 in 1780 gestegen tot vier millioen in 1948? Dit hoge percentage van 10 percent, klopt niet met het getal katholieken, opgegeven in het zo juist verschenen „Katholieke Adresboek" in Groot-Britannië, dat het aantal slechts op 2.528.000 schat, dus ongeveer 5.6 percent.

Een briefschrijver maakte mij er op opmerkzaam, dat het aantal officieel opgegeven Paascommunicanten van de Anglicaanse Kerk in 1941 (2.245.000), ook onjuist is, doordat verscheidene geestelijken verzuimden cijfers op te geven. Toch meen ik dat, gezien andere statistieken en de achteruitgang welke gevolgd is op een tijdelijke opleving gedurende de oorlog, dit getal niet zo erg onjuist is.

Om echter de betekenis van dit cijfer (5.6 percent) op zijn juiste waarde te schatten, dient men te weten hoe dit cijfer tot stand komt. Er bestaat geen bevolkingsregister in Engeland en ook de kaarten van de volkstelling vermelden geen vraag over de godsdienst, wat door de Engelsen beschouwd zou worden als een aanslag op het privé-leven; voor de meeste Britten is godsdienst louter een privé-aangelegenheid. Dit cijfer van het „Katholiek Adresboek" wordt verkregen door optelling van het aantal katholieken, dat op een gewone Zondag — dikwijls een Zondag in de Advent; Pasen zou een betere maatstaf zijn — in de kerk aanwezig is, waarbij dan gevoegd worden de permanente zieken, kinderen onder de 7 jaar en ouderen, van wie het bekend is, dat zij altijd verhinderd zijn.

Geen juiste beeld.

Geeft dit nu een juist beeld van het aantal katholieken in Engeland? Neen, beslist niet. Want in de eerste plaats dient men wel in het oog te houden, dat er in Engeland tegenover de 12.600 Anglicaanse kerken maar 2700 katholieke kerken zijn, zodat 10.000 dorpen en kleinere steden geen enkele katholieke kerk bezitten. Het is daarom slechts een conservatieve gissing, wanneer het aantal katholieken, dat op Zondag niet naar de kerk kan gaan, op meer dan een half millioen wordt geschat. Hierbij moeten dan gevoegd worden de talrijke post- en telefoonbeambten, hotel-, spoorweg- en trampersoneel, de duizenden moeders van jonge kinderen, en vooral het personeel van leger, vloot en luchtmacht. Vervolgens de categorie slappe katholieken, die de Zondag wel eens overslaan. Er zijn zelfs statistici die beweren dat, wanneer alle niet-praktizerende katholieken, die echter toch bij een volkstelling zich als katholiek zouden opgeven, er bij gerekend werden, een getal van 5 millioen zou bereikt worden. Deze maatstaf voor katholiciteit is m.i. echter onjuist en het getal 4 millioen geeft waarschijnlijk het juiste aantal katholieken aan.

Geboortecijfers.

Dit wordt bevestigd door een onlangs in de „Tablet" verschenen artikel over dit onderwerp, dat o.a. ook de geboortecijfers en de doopregisters heeft bestudeerd. Het Katholieke Adresboek geeft de volgende gedalen voor toegediende doopsels:

1943	1944	1945	1946
70.000	72.000	73.000	85.000

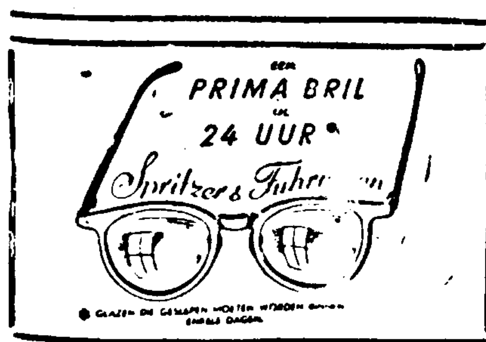
Dit betekent op het totaal aantal geboorten in Engeland en Wales:

1943	1944	1945	1946
10.2%	9.6%	10.7%	10.3%

Hieruit mogen wij dus concluderen, dat één tiende van de in Engeland en Wales geboren kinderen katholiek zijn, waarbij dient opgemerkt te worden, dat het geboortecijfer in Engeland bij de katholieken iets, maar niet veel, hoger ligt dan bij de niet-katholieken (nl. 2.4 tegenover 2.1).

Deze gegevens worden bovendien bevestigd door de statistieken van leger, vloot en luchtmacht, die eveneens een getal van 10 percent geven.

De schrijver van de „Tablet", die nog talrijke andere negatieve argumenten aanvoert, welke de onjuistheid van het getal, vermeld in het „Katholiek Adresboek", bewijzen, bevestigt het getal 4 millioen dat genoemd werd in „de Volkskrant" van 19 Februari. Dit was gebaseerd op bovengaande overwegingen en persoonlijke gesprekken, vooral met mr. Pearmain, een Anglicaans geestelijke, die katholiek is geworden en zich met dit onderwerp al jaren bezighoudt. De schrijver van de „Tablet" geeft als zijn conclusie 9 à 10 percent, dat wil dus zeggen een getal, dat het midden houdt tussen 4.200.000 en 3.800.000. Kwantitatief bezien is er dus wel een indrukwekkende stijging van de 100.000 katholieken, die Bisschop Challoner in de 18e eeuw kon neerschrijven in zijn dagboek tot de 4 millioen in 1948, welke bovendien ook kwalitatief een rol spelen in het Engelse geestesleven, die op verschillende gebieden nog belangrijker is dan hun getal zou doen verwachten.

ingezonden
buiten verantwoordelijkheid der Redactie

BIJ HET VERTREK VAN GOUVERNEUR KASTEEL.

Gouverneur Kasteel gaat vertrekken. Zes jaren van noeste arbeid liggen achter hem. Begon zijn ambtsperiode in 1942 onder moeilijke oorlogsomstandigheden, ook de na-oorlogse periode was vol spanning en problemen.

Gouverneur Kasteel heeft echter met vaste hand het schip van Staat bestuurd en ondanks sterke branding en woelige zee; ondanks de ontevredenheid van een deel der bemanning, kan gezegd worden, dat hij het schip de veilige haven heeft binnen geloodst.

De verdiensten van deze gouverneur zijn groot. De stijgende welvaart van het gebiedsdeel heeft hij benut om betere sociale voorzieningen te treffen voor de bevolking. Wij denken aan het bouwen van volkswoningen; aan salarisverbeteringen, waardoor de hogere kosten van levensonderhoud ten dele opgevangen konden worden; aan de verlofregeling 1944, die de mogelijkheid van Europees verlof schiep ook voor niet uitgezonden krachten; aan de huidige ziekteregeling.

De vereniging van R.K. Onderwijspersoneel Don Bosco is vol waardering voor het werk van deze bij uitstek sociale gouverneur. Ze is erkentelijk voor zijn warme belangstelling voor en steun aan het bijzonder onderwijs.

Moge het voor Gouverneur Kasteel een voldoening zijn te weten, dat hij bij zijn vertrek vele dankbare harten achterlaat.

Wij wensen gouverneur Kasteel een goede reis en bidden dat Gods rijkste zegen hem moge vergezellen op zijn verdere levensloop.

R.K. Vereniging van Onderwijzend personeel „Don Bosco".

SPORTFLITSEN.

— Het waterpolo-elftal „De Kikvorsen" sloeg de Australische waterpoloploeg met 13—1.

— Een Nederlandse dames athletiekploeg sloeg in Brussel een Belgisch team met 52—32.

— In Rome sloegen weer andere Nederlandse dames, Italië met 56—33. Fanny Blankerskoen behaalde een drievoudige zege op de 100 m., 80 m. horden en hoogspringen.

— De estafetteploeg won ouderwets de 4 x 100 m. in 47.7 sec.

OLYMPISCHE SPELEN.

Hongaren betalen O.S. in wijn.

De Olympische Spelen in Londen zullen ongeveer 150 tot 160 Hongaarse deelnemers zien. Om de kosten van hun reis en verblijf te dekken, hebben ze 15.000 pond sterling nodig. Het was geen gemakkelijke taak voor het Hongaarse Olympische Comité een dergelijk bedrag in vreemde valuta vrij te maken. De secretaris trok naar Londen om daar over deze aangelegenheid te spreken en hij stelde de Engelsen voor buiten het gewone quota voor een bedrag van 15.000 pond sterling Hongaarse wijn te importeren, daar dit bedrag dan de onkosten van het Olympische Comité zou kunnen dekken. Aanvankelijk voelden de Britse autoriteiten niets voor dit plan, maar tenslotte aanvaardden zij het, omdat ook het Engelse Olympische Comité het verzoek van de Hongaren ondersteunde, die anders niet naar Londen zouden kunnen komen.

OLYMPISCH VOETBAL.

De eerste ronde van de voetbalwedstrijden om het Olympisch kampioenschap te Londen is als volgt samengesteld: Luxemburg — Afganistan, Joegoslavië — Pakistan, Ierland — Holland, China — Turkije, Zweden — Oostenrijk, Birma — India, Egypte — Denemarken, Amerika — Polen.

De winnaar van Luxemburg—Afganistan tegen de winnaar Egypte — Denemarken. De winnaar van Joegoslavië — Pakistan tegen Israël. De winnaar Birma — India tegen Frankrijk. De winnaar Ierland — Holland tegen Engeland. De winnaar China — Turkije tegen de winnaar Zweden — Oostenrijk. Hongarije tegen Italië, de winnaar tegen Korea, de winnaar tegen Mexico.

TRUMAN HAD AL GEGETEN.

De kok van de trein, waarin Truman naar Ephrata reed, ontdekte, toen men in Spokane stopte, dat hij geen boter meer had voor de spiegeleieren van de president. Hij stapte dus even uit en holde naar de kruidenierswinkel om de hoek. Toen hij terug kwam, was de trein weg. Hij nam een taxi en haalde Truman 150 kilometer verder in. Maar die had toen al gegeten.

WIELERKAMPIOENEN.

Het wielerseizoen is weer in volle gang en de vakpers aan het uitknobbelen, hoeveel de pedaalridders wel mogen verdienen. De hele kleinen buiten beschouwing gelaten, die van hun fabriek alleen het materiaal en de onkosten vergoed krijgen, bestaan er twee soorten contracten het jaarcontract met een zeer matige vergoeding van 4.000 tot 10.000 francs per maand plus het materiaal en het contract per course, alleen aan internationale kopstukken voorbehouden. Voor vijf of zes „klassieke" ritten varieert hier de som van 100 tot 150.000 francs. Voor andere courses wordt een startpremie van 10 tot 75.000 francs betaald. Daarnaast zijn er de geldprijzen der courses (30 tot 50.000 frs), de premies onderweg en die van de fabriek, die inkomsten opleveren, om niet te spreken van de baanwedstrijden. Na zijn overwinning in de „Tour de France" kreeg Robic niet minder dan 70 baancontracten (15 á 40.000 frs. elk) ter ondertekening voorgelegd. Krachtpatsers als Coppi strijken naar raming per jaar tot 8 millioen francs (100.000 gulden) op.

ARUBANEN WINNEN SCHERMTOURNOOI.

In de Curaçaose Sportclub werd Zaterdagavond de Curaçao — Aruba Olympiade ingezet met schermwedstrijden. Het was een enerverende strijd, die in een draw (8—8) eindigde. De treffers moesten toen de doorslag geven en daar Curaçao 65 tegen Aruba 59 noteerde, was Aruba dus de overwinnaar.

Uitslagen.

Curaçao: J. H. Kromhout, 3 gew., 1 verl.; J. v. Eijkren 2 gew., en 2 verl.; G. Statius Muller 1 gew. 1 verl.; J. v. Eijkeren 2 gew. 2 gew. en 2 verl.

Aruba: A. J. G. Boutmy 4 gew.; O. S. Henriquez 2 gew. en 2 verl.; M. Hilhorst en L. M. Henriquez beiden 1 gew. en 3 verl.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Holiday in Meco" 7 en 9.30 uur.

ROXY: „Angels with dirty faces" 7 en 9 uur.

CINELANDIA: „Ines de Castro" 8 uur.

WIT GELE KRUIS: De dienst van de Wijkverpleging wordt tot en met 3 Juli as. waargenomen door Zuster Parker, Vergenoegen, telefoon 5412.

APOTHEKEN: De avonddiensten worden tot en met 3 Juli as. waargenomen door Botica Popular, Madurostraat, telefoon 1269 en door Botica Central, Bredestraat 82, telefoon 2281.

P.C.J.

19.00 Nieuws; 19.20 Het Rotterdammer; 19.30 Metropole orkest; 20.00 Voor de West: Z K.H. Prins Bernhard over Prins Bernhardfonds; 20.20 Cabaret; 20.50 Persoverzicht; 21.00 gram. muz.; 21.15 Prot. avondwijding ds. v.d. Hooff.

WACHTDIENSTEN.
C.P.I.M.:

Dinsdag.

Telegram Afdeling: tel. 307; na 23 uur M. v.d. Water, tel. 553.

Personeel Afdeling: J. G. Borreman, Negropont 73, tel. 525.

Materialen Afdeling: M. K. A. van Kicken, Julianadorp 33 (oud), tel. 720.

C.S.M.

Rederij: J. Barends, tel. 570.

Scheepsagentschap: 8—23 uur Office, tel. 458—551; 28 — 8 uur J. Allebé, tel. 288.

Dok Afdeling: L. Boeren, tel. 242.

Bioscoopprogramma „Asiento": „The corpse came C.O.D.". Toegang boven 16 jaar.

BOLIVIAANSE TINEXPORT IN 1947.

Gedurende de eerste 9 maanden van 1947 bedroeg de tinexport uit Bolivia 24.063 ton ter waarde van $ 40.980.109.

Naar raming werd gedurende het laatste kwartaal van 1947 ruim 10.000 ton tin geëxporteerd, zodat de totale jaarexport van 1947 34.000 ton zou bedragen, dit is 4.000 ton meer dan oorspronkelijk werd geraamd.

HET BRAZILIAANSE HANDELSTEKORT VAN RUIM 1,6 MILLIARD CRUZEIROS.

De Braziliaanse im- en export beliep in 1947 respectievelijk 22.789.291.000 en 21.179.413.000 cruzeiros. Het tekort op de handelsbalans was derhalve 1.609.878.000 cruzeiros.

De invoer van voertuigen, onderdelen hiervan, machines, machine-instrumenten, brandstof, tarwe en tarwemeel beliep 51.8% van de totale waarde en 70,6% van het gewicht van de totale invoer.

De waarde van de export per ton was 700 cruzeiros boven het cijfer van 1946, hetgeen de betere prijzen weergeeft, welke voor export van voornamelijk katoen en cacao werden verkregen.

Geografisch gezien vertegenwoordigt balanstekort het verschil tussen het netto handelstekort van bijna 7 milliard cruzeiros met Noord en Centraal Amerika en het netto exportoverschot van ruim 5 milliard cruzeiros met alle overige continenten.

De electrificatie in Uruguay

In tegenstelling tot de meeste andere Zuidamerikaanse staten is Uruguay zeer arm aan mineralen. Steenkolen worden in het geheel niet gevonden, terwijl de aanwezigheid van petroleum nog slechts door het Geologisch Instituut is aangetoond; van een lonende exploitatie is geen sprake.

De industrie van de door de Staat geëxploiteerde electrische centrales zijn dus geheel op aanvoer van brandstoffen uit het buitenland aangewezen. Deze grote mate van afhankelijkheid werd vooral in de laatste oorlog sterk gevoeld, toen slechts kleine hoeveelheden steenkolen het land bereikten en men zijn toevlucht moest nemen tot vervangingsmiddelen. Grote hoeveelheden zonnebloemzaad, maïs en andere granen moesten als energiebron worden opgeofferd. Het verlies veroorzaakt door het gebruik van deze duurdere en minder doeltreffende brandstof, wordt op U.S. $ 25 millioen geschat.

Bouw van de waterkrachtcentrale Rio Negro.

Hoewel de plannen om Uruguay uit deze afhankelijkheid van het buitenland te bevrijden door middel van de waterkracht van haar grootste rivier, de Rio Negro, reeds van de eerste wereldoorlog dateren, namen deze eerst in de jaren 30 vaste vormen aan. Een definitief plan werd opgesteld door de Oud-President dr. Gabriel Terra. Deze vooruitziende staatsman heeft tijdens zijn regering (1937) een begin zien maken met het grootste werk, waaraan zijn naam is verbonden; hij is echter overleden vóór de eerste met Rio Negro water gedreven turbine kon worden ingewijd. De uitvoering van het project heeft namelijk zeer veel voeten in de aarde gehad. Na een felle bestrijding van de gehele opzet, meer op politieke dan op economische gronden, was het werk ten slotte gegund aan een Duits syndicaat onder leiding van het Siemens Concern. Ten gevolge van de oorlog werd dit contract in 1942 verbroken. Op dat tijdstip waren het grootste gedeelte van de stuwdam, welke 40 m. hoog en 1.150 m. lang is, de fundamenten van het machinehuis, de toevoerbuizen voor de turbines en de daarmede verband houdende onderdelen gereed. De machines echter, die grotendeels in Duitsland voor verscheping gereed stonden, konden niet meer worden verzonden.

De regering van Uruguay heeft na de verbreking van het contract de voltooiïng van het werk opgedragen aan een aantal Noordamerikaanse ondernemingen. De eerste van de turbines werd in December 1945 in gebruik genomen.

Enige technische gegevens.

Eenmaal voltooid, zal de centrale beschikken over 4 Kaplanturbines, elk van 45.000 pk, die in het geheel 128.000 klio-voltampère kunnen opwekken. De aldus opgewekte energie wordt door twee bovengrondse leidingen via verschillend, transformatiestations gevoerd naar het 250 km. verwijderde Montevideo.

Van de vier turbines zijn er thans twee in gebruik, de beide andere zullen nog dit jaar gereed zijn.

Het stroomverbruik van Montevideo en de in een radius van 125 km. omliggende dorpen en steden bedraagt thans 400 millioen kWh per jaar, waarvan 80% door genoemde centrale en de rest door de stoomcentrales in Montevideo wordt geleverd. Naar schatting zal het verbruik in 1954 gestegen zijn tot 537 millioen kWh, waarin voor bijna 90% door bovenvermelde centrale zal worden voorzien.

Dat met deze hydrocentrale geheel Uruguay zou zijn geëlectrificeerd, is, zoals uit het bovenstaande blijkt, kennelijk een onjuiste mening. Er bestaan echter plannen voor de bouw van nog drie centrales, alle aan de Rio Negro gelegen, doch dichter bij de mond.

Indien dit voornemen wordt verwezenlijkt, zullen de vier centrales tezamen (met de thans geprojecteerde centrale te Salto ning gehouden) 1.500 millioen hetgeen naar schatting het verbruik van Uruguay in 1960 zal zijn.

De Sociale tien geboden van een Amerikaan

Beter dan negatief anti-Communisme!

Anti-communisme en anti-communisme zijn twee, een louter negatief en een meer positief of constructief. Hele groepen mensen zijn anti-communist uit vrees en behoudzucht. Het ergste vinden zij, dat het communisme hun burgerlijke rust en bezit bedreigt. Deze lieden zien in communisten enkel een stel kwaadwillige revolutionnairen, die uit brute begeer- en heerszucht heel de maatschappij op de kop willen zetten. Zij nemen niet aan, dat het communisme meestal spontaan geboren wordt uit sociale ongerechtigheid, uit bittere nood en vertwijfeling.

Deze anti-communisten verfoeien in hun hart het geboorte-uur zelfs van de sociale beweging, want van toen af (beweren zij) dateert de brutaliteit der arbeiders! Van een portie Amerikaanse atoombommen verwachten zij de verlossing van het rode gevaar, niet van een sociale nieuwe orde. Alsof men met de wapens der kernphysica de bewustwording en emancipatie van de vierde stand kan tegenhouden. Neen, een zuiver negatief-anti-communisme maakt meer communisten dan het communisme zelf! In het algemeen geldt de uitspraak van Proffat als leerzame waarheid: „Het communisme ontving het leven en kon gedijen in het sociale onrecht. Naarmate men dit onrecht niet uitroeit, zal men enkel aan een negatief anti-communisme doen, van te voren reeds tot mislukking gedoemd.

Tegenover het destructieve communisme helpt slechts één ding: Het christelijk ideaal der gemeenschap realiseren".

Dit is ook eigenlijk het grondprobleem voor Italië. De meer-dan-zeventig bisschoppen van Zuid-Italië hebben dit jaar een Mene-tekel-manifest als vastenbrief de wereld ingestuurd. Als een vleesboom woekert nog een soort feodalistisch-kapitalisme in het zieke lichaam van Zuid-Italië: Kasteelheren pronken in pracht en praal op hun weelderige burchten, maar de dagloners huizen zelfs in holen en spelonken. De communisten behoeven hier slechts het sociaal ressentiment te wekken, want alle voorwaarden zijn aanwezig. Hopelijk komt de sociale wekroep van het episcopaat niet te laat, maar laat is ze in alle geval. „Rerum Novarum" en „Quadragesimo Anno" hebben die z.g. „katholieke" kasteelheren onbewogen over hun ijzige hoofden laten trekken. Zal enkel angst en vrees voor communisme deze marmeren beelden kunnen vermurven? Dan werkt als boemerang het spook van het communisme reeds heilzaam!!!!

Het communisme is een symptoom geen oorzaak van de momentele critieke situatie. Oorzaak is en blijft de economisch-sociale werkelijkheid en de reactie der mensen hierop. Een economische crisis, ophoping en vertoon van fabelachtige rijkdom naast hemeltergende armoede broeit onvermijdelijk communisme uit. Sociale onzekerheid en ongerechtigheid blazen het vuur der wanhoop aan en in dit vuur wordt het communisme gesmeed.

Ieder mens kiest voor vrijheid en brood, maar een mens zonder brood kiest niet de vrijheid, maar eten. Allen kiezen vrijheid en een veilig sociaal bestaan, maar een sociaal-wanhopige kiest de veiligheid en offert gaarne daarvoor de vrijheid. Het is duidelijk: Als de Westerheid met de vrijheid geen menselijk bestaan en redelijke sociale veiligheid kunnen verschaffen, dan wordt de bekoring voor de andere bovenmatig groot. In het communistische kamp verwacht men binnen enkele jaren de enorme krachtproef der beide systemen. Zij voorspellen een geweldige economische crisis in de Westerse landen, volgend uit een sociaal-economisch systeem. In die crisis zou het communisme zich openbaren als alleen-zaligmakend systeem en alle vertwijfelden tot zich trekken.

Vooruitziende Amerikanen houden met deze voorspelling reeds degelijk rekening. Zo tracht Martin Ebon nu reeds deze communistische verwachting te logenstraffen door een constructief-sociaal pogen. Hij verwacht slechts ellende van een louter negatief anti-communisme met verbanning, verbieding etc. Het communisme moeten wij een positief antwoord geven. Welnu, hij meent, dat dit antwoord in tien punten, in een soort tien sociale geboden kan vervat worden:

1. Het vullen van enorme sociale gapingen door belastinghervorming.
2. Opvoeding en emancipatie van de sociaal-achtergestelden. Spreiding van hygiëne en beschaving.
3. Verscherping van sociale veiligheidswetten.
4. Uitbreiding van verzekeringssystemen tegen ziekte, werkloosheid, ouderdom, ongevallen en andere critieke gebeurtelijkheden.
5. De U.S.A. moeten haar best doen om haar eigen economie depressie-vrij te maken door beschermende voorzorgsmaatregelen te vinden tegen de gevolgen van een economische stagnatie.
6. De strijd tegen de tolgrenzen moet met volharding worden doorgezet. Er moet in alle landen een blijvende basis worden geschapen voor een voortdurende stroom van import en export.
7. Geestelijke leiders moeten hun werk uitbreiden buiten de eredienst naar het gebied der sociale betrekkingen, zodat waar geloof weer de plaats kan innemen van leegheid en steriliteit.
8. De opvoeding moet ernaar streven om de kortzichtigheid groepsbelangen van zakenmensen en arbeiders te overwinnen door hun meer de ogen te openen voor de economische en politieke saamhorigheid der landen.
9. Een groeiend respect voor de onafhankelijkheid der individuen kan ons de overblijfselen van 's mensen kudde-instinct en klasseverbondenheid, die zich in groepsonderscheid aftekenen, helpen overwinnen.
10. De studie der wereldpolitieke factoren moet gecoördineerd worden, zodat nationale en regionale condities nauwkeuriger in haar betrekking tot elkaar kunnen worden getaxeerd.

Door naleving van deze sociale tien geboden zullen wij meer bereiken dan dat de democratische machten de mens, met een vreeswekkend negatief anti-communisme vervullen.

Ons technisch hoekje

De verlichting van de televisiestudio

De kwaliteit van een televisie-opname in de studio is in hoge mate afhankelijk van de verlichting in de studio of beter gezegd, van de belichting van datgene, wat moet worden opgenomen.

In de eerste plaats speelt de aard van de samenstelling van het licht in de televisie-studio een uiterst belangrijke rol. Men moet dus onderzoeken welke kleuren (of golflengten) van het gehele lichtspectrum voor televisiedoeleinden het meest in aanmerking komen. Men moet niet over het hoofd zien, dat de gebeurtenissen in de studio niet met het menselijk oog maar met het oog van de camera worden opgenomen. De televisiecamera, bezit een gevoeligheid, die zich belangrijk onderscheidt van de gevoeligheid van het menselijk oog. Terwijl het menselijk oog een maximale gevoeligheid toont over het opnemen van stralen uit het geel-groene deel van het spectrum en voor de andere kleuren veel minder gevoelig is, geeft de televisie de voorkeur aan een heel ander deel van het lichtspectrum.

Voordat echter op de bijzondere spectrale samenstelling, die voor de iconoscoop nodig is, nader wordt ingegaan, willen wij over de verlichting van de televisiestudio in het algemeen nog een enkel woord zeggen. Wij weten reeds, dat de lichte en donkere partijen van het beeld, dat wordt opgenomen, in electrische impulsen worden omgezet, die verder versterkt en verwerkt worden in de zendapparatuur. Hoe meer licht op de mozaïekplaat van de iconoscoop valt, hoe minder behoeft het signaal versterkt te worden. In de eerste plaats is dus behalve een goede optiek een grote hoeveelheid licht nodig, die van de scene moet komen.

Nu moet deze hoeveelheid licht voor de iconoscoop ook nog een speciale spectrale samenstelling bezitten.

Het is gebleken, dat wij voor televisie-opnamen een verlichting moeten hebben, die in hoofdzaak de kleuren blauw en het langgolvige deel van ultraviolet bevat. Het doet er niet toe, dat deze verlichte scene voor het oog een onnatuurlijke kleur heeft, want het komt hierbij niet aan op het menselijk oog, maar op het oog van de televisie-camera.

Kwiklampen de oplossing.

Wij kunnen nu goed begrijpen dat het onjuist is ter verlichting van televisiestudio's gloeilampenlicht te gebruiken, dat afkomstig is van studiolampen. Vergelijken wij de samenstelling van dit licht met de gevoeligheid van de iconoscoop, dan blijkt dat het slecht aangepast is aan de eisen, omdat gloeilampenlicht veel rood maar weinig blauw bevat.

Wanneer wij echter licht gebruiken,dat afkomstig is van een kwiklamp. kunnen wij aan alle eisen die de iconoscoop ten opzichte van licht aan ons stelt, in ruime mate voldoen. Het licht van de kwiklamp is namelijk blauwachtig en bevat bovendien nog een flinke dosis van de nauwelijks zichtbare, ja zelfs ten dele onzichtbare stralen van het ultra-violette gedeelte van het spectrum. Dus komt de samenstelling van het kwiklicht uitstekend overeen met de gevoeligheid van de iconoscoop. Maar er komt ook nog iets anders bij dat de toepassing van de kwiklamp in de televisiestudio bijzonder waardevol maakt; de kwiklamp straalt slechts een zeer geringe hoeveelheid warmte uit. Men weet dat de warmte, die van andere lichtbronnen op de scene wordt gestraald, bijzonder hinderlijk voor de acteurs is. Bij verlichting met gloeilampen of koolspitsen zal juist de warmte, die de acteur uiterst kunnen verdragen, de topgrens van de verlichtingssterkte bepalen. Door een sterke ventilatie is dit wel enigszins te verhelpen, maar toch blijven de warmtestralen zeer hinderlijk.

De kwiklamp heeft dus weinig warmtestraling en is bovendien watergekoeld.

Dank zij het feit dat het kwiklicht een flinke hoeveelheid ultraviolette stralen bevat, levert het kwiklicht ook nog het voordeel op, dat de acteurs minder last hebben van het licht. Een andere goede eigenschap van het kwiklicht bestaat daarin, dat het zuiniger is dan de gloeilampenlicht, waardoor een besparing in het aantal van de toe te voeren kilowatts optreedt.

Op zoek naar het geschikte type kwiklamp zal dus de keuze moeten vallen op een type met een zo hoog mogelijk rendement. Het hoogste rendement heeft de watergekoelde superhogedruk kwiklamp van Philips: type SP, namelijk 60 lumen per watt, terwijl het rendement van een gloeilamp niet meer dan 15 lumen per watt bedraagt.

Born to
Mr. & Mrs. CLAUDIO MADURO-LEON
A SON
STEPHEN FRANK
at
San Pedro Hospital, Aruba
June 20, 1948.

S. U. B. T.
nodigt hierbij al haar leden, alsmede alle vrienden bekenden van
MARIO S. JANSEN
uit om hedenmiddag, 4. uur, de begravenis van zijn moeder bij te wonen.
STERFHUIS: Werfstraat 50 (Scharloo) HET BESTUUR.

Openbare Verkoping.
J. BOESVELD, waarnemend notaris, deelt hierbij mede, dat de veiling van KINTJAN is uitgesteld tot nader aan te kondigen datum.

De Heer en Mevrouw
W. G. BREUSERS-DOVALE
geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun zoon
PHILIP MICHAEL ANTHONY
Curacao 28 Juni 1948 St. Elisabeth Gasthuis